

constructorul său, sînt absolviți de orice vină!

CERNEA (*se ridică de pe scaun : începe să se plimbe, calm, prin birou*): Vina, în cazul acesta, o a unui dușman comun, de temut: rutina, care poate deveni un flagel! No paste acest pericol, pe oricare dintre noi, dacă lășăm creierul să lincezească! Și, mi se pare că adevărata cauză aici trebuie căutată! N-am reușit să-i scoatem pe unii oameni din inerția în care se complac! Faptul că nu se întimplase nici o nenorocire nu era un motiv, pentru oamenii noștri de știință, cercetători, constructori și tehnicieni, să nu ia în calcul toate ipotezele, chiar dacă probabilitatea înfăptuirii lor este o dată la o sută de ani, sau niciodată. Nu trebuie să așteptăm nenorociri care să ne pună în situația de a gândi! Oricum, viața ne-a dat o lecție. Din păcate, prea aspră! La ea ne vom gândi mult de-acum încolo! Penal, consider că inginerul Stamatescu este nevinovat! El rămîne același bun specialist și om de o cinste care nu poate fi pusă niciodată la îndoială. Am fost sigur de asta de la început! Nevinovat este și inginerul constructor Bejan! Dacă tovarășii de la „protecția muncii” — care aveau obligația, înscrisă, de altfel, în normele legale, ca în timpul probelor tehnologice să fi evacuat totul din jurul instalațiilor — și-ar fi făcut datoria, n-ar fi murit oameni. Pentru aceasta, își vor primi pedeapsa! (El privește pe inginerul Pascu, care, nesuportîndu-i privirea, își pleacă capul.) De altfel, tovarășul Vlad a fost de acord cu măsurile luate de noi aici și le-a aprobat. (Privind spre Stamatescu, cu fața luminată de o bucurie lăuntrică.) Capul sus, tovarășe inginer! Nu-i așa că întotdeauna e bine să sperii, să crezi?

STAMATESCU: Ați avut dreptate, tovarășe Cernea. Pot spune acum că dumneavoastră m-ați salvat!

CERNEA (*zîmbind*): De ce să exagerăm?! Și-apoi, nu se pune problema salvării dumitale! Activitatea, conștiința dumitale constituiau garanția sigură a nevinovăției... A fost un coșmar pentru dumneata, dar și pentru noi...

STAMATESCU: Traumatismul poate fi vindecat, dar sechelele rămîn... Au murit oameni! Am primit, într-adevăr, o lecție dureroasă...!

CERNEA (*se ridică și, odată cu el, și cei prezenți. Dă mîna cu fiecare, Se oprește un moment în fața inginerului Pascu*): Îmi pare rău... Greșelile se plătesc, în viață... Uneori, prea scump! Noroc bun! (Ies toți, în afară de director, căruia Cernea i se adresează.) Tovarășe Matei, spune-i, te rog, secretarei să-mi dea legătura cu Bucureștiul. (Se uită la ceas.) E 18,30. Vreau să vorbesc cu ai mei. (Directorul iese. Cernea își aprinde o țigară, se plimbă prin birou.)

SECRETARA (*intrînd*): Aveți legătura cu Bucureștiul, tovarășe Cernea!

CERNEA: Mulțumesc! (*Ridică receptorul.*) Alo! Alo! Iulia, tu ești? Bună seara! Să ne trăiască Andreea, să ne bucurăm de viitorul ei! (*Pauză.*) Da, am terminat. Totul e limpede. Ei, sînt mulțumit doar în parte... Da, bine, la revedere! (*Iar pauză.*) Să trăiești, Andreea, mulți ani! În cîteva ore, sîr să fiu și eu acasă! Tu, pregătește șampania! (*Ride.*) Da! La revedere! (*Inchide telefonul. Matei reintră. Cernea se apropie de fereastră, privind afară.*) Se ridică ceața, tovarășe Matei! Voi ajunge și eu mai devreme acasă... (*Face iar cîteva pași prin birou, apoi se uită vesel la director.*) Tocmai astăzi, tovarășe Matei, cînd fiică-mea face douăzeci de ani!

S F Î R Ș I T

NOTE

Adevărate istorii parțiale

Este demnă de toată lauda inițiativa, devenită comună multor secretariate literare ale teatrelor din țară, de a edita, aniversar, la 10, 25, 50 sau 100 de ani de viață teatrală, volume sau cataloage documentare. De la albumul-monografie (Iași) la monografiile propriu-zise (Timișoara, Pitești etc.) și pînă

la cataloage (Brăila, Craiova, Oradea, Satu Mare etc.), avem prețioase repere istoriografice pentru o panoramă a teatrului românesc contemporan. În materialele consultate de noi, am remarcat bogata iconografie din spectacole reprezentative, afișe (care vor doveni, cu vremea, extrem de prețioase), portrete ale actorilor, însoțite de un mai scurt sau mai amplu istoric al teatrului respectiv (sau al mișcării teatrale din zonă). Urmează, de regulă, un „tablou” al mișcării actorilor în teatrul cercetat — pe stagiuni,

în cazurile ferioate. Astfel, cititorul își poate face o idee justă despre valoarea colectivului la un moment dat, despre opțiunile repertoriului etc. Cit privește istoricul repertoriului, foarte important pentru istoria generală a teatrului românesc, e bine să se permanentizeze formula înfățișării lui pe stagiuni.

Aceste volume și cataloage documentare contribuie la făurirea unei imagini complete asupra teatrului României de azi.

I. N.